

LVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Ugven af Landstingets Udvalg den 30te Marts 1890.)

Lovudkastet har, efterat undertegnede Udvalg havde det til Behandling for 2 Aar siden, undergaaet adskillige Forandringer i det andet Thing. Medens Udvalget har kunnet tiltræde enkelte af disse, er der dog flere, deriblandt nogle af større Betydning, hvorved dette ikke har været Tilfælde, for hvilke vi i Korthed skulle gjøre Rede, da den knapt tilmaalte Tid ikke tillader at fremkomme med en mere udførlig Betænkning, medens vi ville forbigaa Motivering af de mindre væsentlige Ændringer, der let ville kunne fortaas af sig selv.

Til § 5.

Hele Udvalget er enigt i, at der ikke er Grund til at forhøje Erstatningen fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{4}{3}$, da Tagationerne maa formodes snarere at blive for høje end for lave.

Derimod har Udvalget ikke kunnet blive enigt om, i hvilket Forhold Erstatningens Beløb skulde bæres af Statskassen og Amtsfondet samt i Kjøbstæderne Kommunens Kasse. Et Flertal formener, at der af Hensyn til de store Ulykker og Tab, der ved de her omhandlede Sygdomme kunne paaføres ikke blot den paagældende Egn, hvor Sygdommen tilfældig først er opstaaet, men hele

Landet, fra et principmæssigt Standpunkt egentlig Intet kan indvendes imod, at Statskassen kom til at bære hele Udgiften ved Nedslagningerne, men af praktiske Grunde, navnlig af Hensyn til Bestemmelsen af Erstatningens Størrelse finder man det dog hensigtsmæssigt, at den vedkommende Egn bærer en Del af Udgifterne, saa at den derved interesseres i, at Erstatningen ikke bliver højere end nødvendigt. Af disse Hensyn foreslaar Flertallet, at Statens Part ansættes til $\frac{2}{3}$ og Kommunernes til $\frac{1}{3}$. Et Mindretal holder derimod paa, at Udgiften deles lige mellem Statskassen og Kommunerne, hver med det Halve, saaledes som foreslaet af Regjeringen. Et andet Mindretal holder paa Folkethingets Afgjørelse, hvorefter hele Udgiften falder paa Statskassen.

Til § 11.

Hele Udvalget billiger, at der i Lovudkastet er optaget mere indgaaende Bestemmelser om Tuberkelhygdommen hos Hornkvæg, end Tilfældet var i det tidligere, som Landstinget havde til Behandling for to Aar siden.